

Μια μέρα με τον Πινόκιο

Πριν τέσσερα χρόνια στη Ντίσνεϊλαντ όπως πηγαίναμε στο τρενάκι του τρόμου συνάντησα τον Πινόκιο και τον

ρώτησα αν ήθελε να μπορούμε μαζί και τότε μου είπε:

-Εντάξει.

Τότε είπα.

-Γιούπι!!!

Όταν βγήκαμε ήμουν πολύ χαρούμενος παρόλο που ο Πινόκιο είχε γίνει άσπρος από το φόβο του. Μετά τον ρώτησα αν ήθελε να πάμε και στα υπόλοιπα παιχνίδια και εκείνος έγνεψε καταφατικά. Τότε πήγαμε σε όλα τα παιχνίδια, βγήκαμε φωτογραφίες με τον Μίκυ και τους

υπόλοιπους ήρωες και κάναμε το γύρο της Ντίσνεϊλαντ με το τρένο.

Μετά του είπα:

-Πέρασα πολύ ωραία σήμερα Πινόκιο μακάρι αυτή η μέρα να μη τελείωνε ποτέ. Και μου απάντησε.

-Μπορεί να μην τελειώσει ποτέ αρκεί να το πιστέψεις.

Εκείνη τη στιγμή ξύπνησα στο δωμάτιο μου και η μαμά μου είπε.

-Σήκω είναι ώρα για να ετοιμαστείς για το σχολείο. Αλλά φυσικά δεν την άκουσα και συνέχισα να κοιμάμαι.

Τέλος

ΝΙΚΟΣ ΖΛΑΤΙΝΟΥΔΗΣ